

La retirada de la subvenció de la Generalitat a les entitats socials que treballen per rehabilitar reclusos els deixa sense atenció i fa que algunes ONG hagin de tancar

Les retallades econòmiques anunciades pel Govern de la Generalitat de cara a l'any 2012 i 2013 han posat contra la paret la reinserció social de presos, vulnerant així un dels drets fonamentals que recull la nostra Constitució. Els programes destinats a evitar la reincidència dels convictees compten amb la implicació directa de 94 entitats a Catalunya. La desaparició de la partida econòmica destinada a reinserció suposa un triple cost social que afecta la seguretat, l'economia, i la dignitat de les persones.

Menys diners, més inseguretat i més pobresa

Les 94 entitats que col·laboren amb el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya en l'atenció a persones immerses en processos judicials han rebut oficialment la comunicació del Departament que a partir de l'1 de juny de 2012 no rebran cap tipus de finançament per als programes de rehabilitació de reclusos. Amb la mesura, la Generalitat preveu estalviar-se mig milió d'euros en el 2012.

Aquesta nova retallada s'afegeix a l'acceptació de deixar de rebre finançament per a les activitats culturals, de lleure, de formació que les ONG també prestaven, ja que entenen que hi ha altres despeses prioritàries per al país com ara l'educació i la sanitat. Així doncs, a partir de l'1 de juny les entitats socials minimitzaran la seva activitat i faran només accions de voluntariat, les quals també tenen costos i només es podran fer si obtenen recursos de la iniciativa privada.

Sense rehabilitació no hi ha reinserció

La Constitució Espanyola de 1978 recull en el seu article 25.2 que *“Les penes privatives de llibertat i les mesures de seguretat restaran orientades vers la reeducació i la reinserció social i no podran consistir en treballs forçats. El condemnat que estigues complint pena de presó (...), tindrà dret a un treball remunerat, als beneficis corresponents de la Seguretat Social, i a l'accés a la cultura i al desenvolupament integral de la personalitat.”*¹ En aquest sentit, treure l'aportació econòmica destinada a la reinserció social, suposa una vulneració dels drets fonamentals dels interns.

A Catalunya, cada any surten de presó per finalització de condemna 2.300 presos, aproximadament. Les estadístiques diuen que la reincidència sense rehabilitació se situa entorn el 50%. Així doncs, a partir d'ara més de 1.000 persones amb risc de reincidència, deixaran de rebre tractament, amb els conseqüents riscos per a la seguretat ciutadana.

---

¹ C. E. 1978, CAPÍTOL SEGON, Secció 1a *Dels drets fonamentals i de les llibertats públiques*. Art. 25.2

Allò que ara és barat, resulta molt car.

El mig milió d'euros que falten per tal que les entitats mantinguin els programes de rehabilitació de presos, a més de fer una funció social, suposava un estalvi econòmic, ja que el cost d'un pres se situa en 30.000 euros l'any, una quantitat que s'estalvia amb cada intern rehabilitat que no torna a trepitjar la presó. Amb aquesta retallada s'està provocant més inseguretats ciutadana i més despesa a curt-mig termini.

La notícia de deixar sense recursos econòmics les entitats dedicades a la rehabilitació de reclusos arriba poc més d'un any després de la campanya de sensibilització que la Taula de Participació Social va fer amb el nom *Obrim la porta a la rehabilitació*. La campanya feia una crida a la implicació de la societat a l'hora de donar suport a les persones que han complert programes de rehabilitació, l'únic camí per evitar la reincidència en el delictes i aconseguir més seguretat ciutadana. Amb l'actual retallada de subvencions tanquem la porta a la rehabilitació.

Una vegada més, a casa nostra són els més vulnerables els qui es queden sense oportunitats. Són les persones sense família o cercles socials de suport, les mares amb càrregues familiars, les persones discapacitades, amb malalties mentals, en procés de rehabilitació de drogodependències... les que perden els programes de suport. Sense subvenció, les entitats no poden seguir oferint serveis d'acollida i manteniment durant els permisos, durant les llibertats condicionals o els primers períodes de la sortida de presó. Tampoc no poden seguir prestant serveis de rehabilitació i reeducació dins o fora de presó durant tot el procés.

35 entitats socials deixen de rebre el finançament per subvenció i moltes altres reben reduccions i renegociacions dels contractes signats. També n'hi ha abocades a tancar serveis que venien desenvolupant des de fa molts anys, algunes més de 10 anys. En general es troben en procés d'acomiar els seus professionals especialitzats per extinció de les activitats que portaven a terme, incrementant el nombre d'aturats del país. Algunes hauran de tancar per no poder fer front a les seves indemnitzacions laborals. Es tracta també d'un greu pas en contra del teixit associatiu del nostre país i en contra de la tant necessària cohesió social en temps de crisi. Són molt poques les que podran seguir fent el que feien.

A partir d'ara, el pressupost del Departament de Justícia servirà per pagar els totxos dels nous edificis judicials i dels nous centres penitenciaris, que perden tot el sentit, ja que les parets no rehabiliten. La rehabilitació es reduirà als programes que desenvolupen els professionals dins de les presons i es tancarà la porta al suport a la sortida de presó.

El resum és que les persones que tenen ganes de canviar de vida després de la presó deixaran de tenir oportunitats i que la inseguretats ciutadana creixerà per a tothom. Una gran pèrdua social i econòmica.